

צב השעה

הצב זוחל עוד מילימטר קדימה. אך המאורעות אינם מחכים לו

אלמלא היה זה נוגע לריני-נפשות, אפשר היה לצחוק. בשטחים הכבושים הונהג למעשה עונש מוות, וכל "רעול-פנים" צפוי להוצאה להורג בו במקום, חרף הפיטפוטים על "נוהל עצירת חשודים" ושאר אנדרות.

אלוף פיקוד-המרכז, איציק מרדכי, החליט על דעת יצחק רבין להקים מליציה של מתנחלים, כדי לטפל באינתיפאדה. משמע: לקחת חבורות של קנאים קיצוניים, וכינייהם מטורפים ותימוהניים מכל העולם, ולמסור להם את ההיתר לערוך פוגרומים. מכיוון שרבים מכין המתנחלים באו בכלל לגדה ולרצועה כדי לגרום לגירוש האוכלוסיה הערבית מנחלת-האבות, קל לרמייג את ההמשך: התקפות-דמים של המתנחלים, תגור בות-דמים של הפלסטינים, הפיכת השטח כר לו ללבנון שניה.

רק כאשר קמה זעקה ציבורית, רוככה ההחלטה לפי שעה. אך אחרי שהאלוף מרדכי גילה בצורה זו את תפיסתו האנושית והצבי אית, ואחרי ששר-הביטחון נתן לו גיבוי מלא (כנראה בניגוד לדעת הרמטכ"ל, שאוגף כליל), אין עוד ספק לגבי חזי-הכיוון של המאורעות בשטח. ובאותה שעה ישבה ממשלת-ישראל על המדוכה ועסקה בפארה הקרוייה יוזמת-השלום.

לעשרות שנים. אורח-ישראל איבדו מזון לא שקר עם המתרחש. יוזמת-השלום של שמייר רבין, 10 הנקודות של הנשיא חוסני מובארכ, "חמש הנקודות" של שרה-החץ האמריקאי ג'יימס בייקר — מה ההבדל?

הכל טובב סביב הרכבת המישלחת הפלסטינית לשיחה בלתי-מחייבת בקאהיר, שבה ידובר על בחירות בשטחים הכבושים, שבי עיקבותן צריך להיפתח ריון על הסדר-הבני ניים, שיוכיל לריון על מעמרה-הקבע — וכו' וכו'. במקרה הטוב ביותר: תכנית לכמה עשרות שנים.

רק בור גמור יכול להאמין כי ההיסטוריה תעמוד דום, בשעה שמתנהלים המישחקים האלה.

השבוע זחל הצב עוד מילימטר קדימה. ממשלת-ישראל קיבלה את "המיסמך המי תוקן" של בייקר — שישה חודשים אחרי "יוזמת השלום" של יצחק שמיר. זאת בהנחה "האמצעות-הברית תתחייב" ישראל לא תאלץ לנהל משאומתן עם אש"ף, שהנושא "המהותי" יהיה נוהלי הבחירות "ביו"ש ועוה", וכו'.

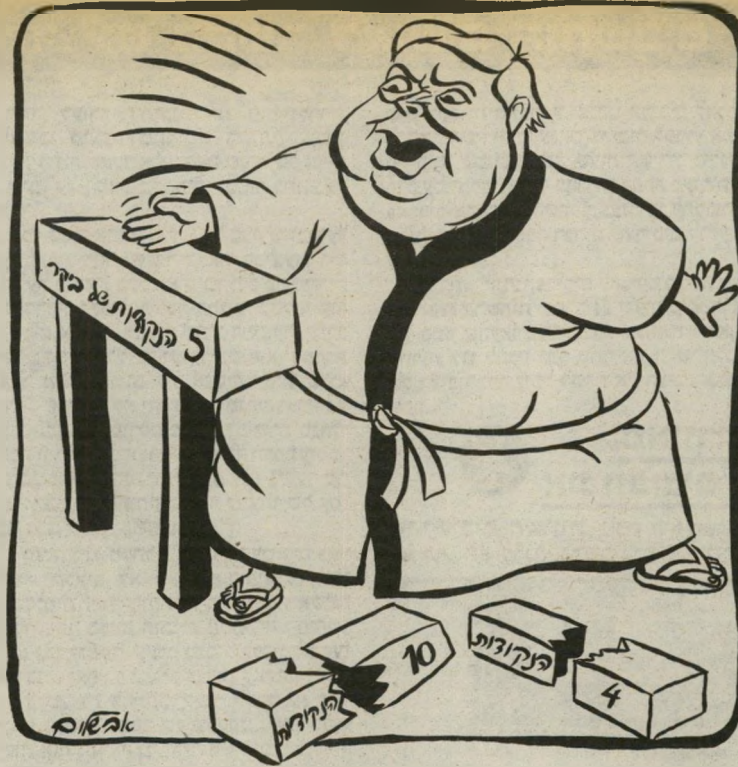
עכשיו יתחילו הדיונים על הרכב המיישלת הפלסטינית ולפי קצב זה הם יכולים להימשך שנה-שנתיים, ולהסתיים בלא-כלום — פשוט אין פלסטינים מלבד אש"ף.

כך או כך. בשעה שהפוליטיקאים בישרו אל עסקו בגיבוי-מילימטרים, כאילו המציאות אינה קיימת, פירסם המומחה האמריקאי גראד הם מלך, לשעבר איש הטיאריא, מיסמך מטעם מפקד-המרכז רבי-הקרה. הוא קבע בו כמה הנחות-יסוד, שגראו לו מובנות-מאלהין:

● אין פיתרון לבעייה אלא הקמת מדינה פלסטינית.

● מדינה זו קום תקום בכל מיקרה, אך חשוב מאוד לישראל איך תקום.

● אם תקום בעיקבות תהליך ארוך של

פיספוס!

צים לבתים בלילות, גוררים מתוכם את הגבי רים, מובילים אותם למיגרש סמוך, שוכרים להם באופן שיטתי את הידיים והרגליים, ומשאירים אותם בשדה. כל זה בלי כל קשר לאירוע כלשהו במקום, ותוך בחירה מיקרית של הקורבנות, בנייהם קשישים ונערים.

ישראלים ששמעו סיפורים אלה לא האמינו להם. המעשים, כפי שתוארו, היו בעלי אופי נאצי מובהק. איש לא היה מוכן להאמין שחיילי צה"ל מסוגלים לכך.

השבוע נרון בהרחבה מיקרה כזה בדיוק — והסתבר כי אכן היה זה או נהוג פרוץ ומקובל, בעיקבות הוראתו של שר-הביטחון יצחק רבין, לשבור להם את העצמות."

רק למלא פקודה. במרכז הפרשה עומד אלוף-משנה יהודה מאיר, ופרטיה התגלו תור רות לפנייה של האגודה לזכויות האזרח לבית-המישפט הגבוה לצדק. האגודה תוכעת להעמיד את האל"מ לדין צבאי. ואלה הפי רטים:

● אל"מ מאיר היה מפקד מרחב-שכם. כלומר: הוא שלט על חייהם של רבבות רבות של בני-אדם חסרי-שע.

● הוא פקד על מפקד-פלוגה להוציא מב"תים 12 תושבי הכפרים ביתא וחוארה, על פי רשימות של השב"כ, ולשבור את הידיים והרגליים ל-11 מהם. לאיש ה-12 נועד התפי קיד להועיק עורה לחבריו, שכוריה-איברים, שהופקרו בשדה כשהם כפותים.

● מפקד-הפלוגה מחה על ההוראה, שהוא ראה בה מעשה-זוועה. אולם הוא לא סירב למלא אותה. הוא הורה לחייליו לבצע את המעשה הנתעב. שני חיילים וקצין היו אמרו רים להכות כל ערבי. מן המתנחלים ומטה"ע שבידת עצמותיו. ניתן היה להניח שיישארו נכים לכל ימי חייהם.

● המ"פ עצמו נשאר באוטובוס, וציווה על הנהג "לתת גאז", כדי שלא ישמע את זעקות הקורבנות, אף שפיהם נאטם בסמרטוטים. הוא רק מילא פקודה.

● הפעולה בוצעה פעם בכפר חוארה, פעם בכפר ביתא. יתכן שהדבר מסביר את אשר קרה לאחר מכן בכפר-ביתא, כאשר התור שבים התגפלו על קבוצה של מתנחלים שעב"רה ליד כפרם. באותה הזדמנות ציווה אלוף-הפיקוד עמרם מיצע להרוס שורה של בתים בכפר, באורח מיקרי, מבלי שידע בכלל מה קרה.

● איש במעמדו. זוהי תמונה מזוועה — הן של המ"פ עדי-הנפש, שביצע פקודת-זוועה בלתי-חוקית בעליל; הן של מפקד-המרחב, שהיה מסוגל לתת פקודה מזוועה כזאת; הן של אלוף-הפיקוד, שבתחום אחריו תו יכלו מיקרים כאלה לקרות.

ההמשך היה מחריד עוד יותר. האל"מ לא הועמד למישפט צבאי, לא הורד לדרגת טר-ראי, לא הועף מיד מצה"ל. הוא שרת עד לפני כמה ימים בצה"ל במשכורת מלאה, במי שך כמעט שנתיים. עכשיו הוצא לחופשה בלי תשלום, תוך שמירה על זכויותיו ומעמרו, עד נובמבר 1992.

לפני בית-המישפט הצהיר האל"מ כי עצם חשיפת המעשה מהווה עונש מספיק, ושאינן להעניש איש במעמדו בכל עונש נוסף. מש"מע: ניתן להעמיד טוראים לדין ולשלחם למ-אסר, כפי שקרה לחיילי-גיבעתי שמילאו פקודות דומות, אך אין לפגוע באלוף-מישנה.

על כך יצטרך בית-המישפט העליון להחליט.

שים את עיקר מירצם למילחמה ביצחק שמיר, שעיימו מזוהה גם בני גנין. לפחות אחר משרי החישובים, רייד לוי, היה כעבר פעיל מאוד בהסתדרות.

● השיעום האופף בחירות אלה נותן יתרון גדול למערך. אלפי אנשי-המנגנון, שעצם פרנסתם תלויה בשליטת המערך בהסתדרות, יתגייסו עד האיש האחרון, הם כבני-מישפחותיהם. גם הקיבוצים יירתמו הפעם למשימה. אין לליכוד גייסות מאור"גנים כאלה, מה גם שאין בראשו מנהיג כריזמטי.

השלוה הופרה בימים האחרונים, כאשר הקים המערך ברחבי הארץ כרוזת תוקפניות, בנוסח "שמאי שולח ידיים..." זה התסיס את אנשי-הליכוד, ונתן גם פירסומת-חינם ליעקב שמאי האפור, שנראה לפתע כלוחם. המערך תפס מייד שוהי שגיא, והכרוזת הוסרו. נות

רו הכרוזת המשעממת והיעילות, שהבטיחו ישראל שקיסר הוא "הביטחון שלך". מנהיגים מקומיים. מה צפוי? יתכן כי הליכוד ישיג תוצאה בסביבות ה-30%, שהיא עלייה מכוחו הנוכחי (22.37%). אך זה יהיה עדיין רחוק מן השליש, הרוש לליכוד כדי לחרו כפעם הראשונה למוסדות-השילטון בהסתדרות.

מפ"ם מצפה ל-8%, ר"ץ מתנדנדת סביב אחוזי-החסימה (3%), הרשימה הערבית המאוחדת דת עשויה להגיע עד 10%. המערך מקווה לרוכב מוחלט זעום, אולי 51%.

הקרבות המעניינים היחידים יהיו במוע"צות-הפעולים. שם עשוי הליכוד לנחול כמה ניצחונות במאבקים נרגשים, שיעלו מנהיגים מקומיים חרישים ויישאו בחובם הכטחה לעתיד.

האינתיפאדה

זוועה

האל"מ ביצע מעשי-זוועה. לדעתו. לא מניע לו עונש די ביציאתו לחופשה

בראשית האינתיפאדה סיפרו תושבים פלסטיניים סיפורי-זוועה: שחיילי צה"ל פור-

דיכו, התקוממות ומעשי-זוועה, ייווצר מישי כה עמוק של שינאה, עד כי הדבר יאפיל על כל דבר אחר. הקמת המדינה הפלסטינית תראה לערבים כניצחון מוחץ על ישראל, ותעודר אותם להמשיך במאבק גם לאחר מכן. לכן מחייב-האינטרס הישראלי שמדינה הפלסטינית תקום בדרך של הסכמה בין ישראל והפלסטינים, כך שהקמתה תביא לבי-סוס מצב של שלום והתפייסות.

● הדבר יכול להיעשות רק תוך היכרות עם אש"ף. אלה הם דברי-נבואה. אך בישראל של נקודות וחישובים, הריגת רעולי-פנים והקמת פאלאנגות של מתנחלים, אין כל סיכוי שאזרהו זו תישמע.

ההסתדרות

הסיבוב השלישי

הליכוד שתנה שנים מעוניין בניצחון בהסתדרות. כישלונו מוזמן?

גידעון סער-רצונסקי

זה היה אמור להיות הסיבוב השלישי והי מכריע.

אחרי הניצחון בבחירות לכנסת, אחרי הני-צחון בבחירות העירוניות, עמר הליכוד להחזיר את הצלחותיו בניצחון מוחץ בהסתדרות, וכך לכבוש את מיבצרה-העיקרי של תנועת-העבודה. לפי כל הסימנים, לא תתגשם תיקוה זו ביום השני הקרוב, כאשר בחזר ההסתדרות ינהרו לקלפיות (ראה הודון ועמודים 76).

שגיא טאקטית. הליכוד לא הלך למערכה זו בחשק. יש לכך כמה סיבות:

● רבים מאנשי-הליכוד הוותיקים יש רגשות אנטי-הסתדרותיים עמוקים, ולא קל להם להתלהב לעניין הסדרות. על מערכת-הבחירות הופקד בנו של המנהיג, בני גנין, שהוא זר לענייני ההסתדרות.

● המילחמות הפנימיות בליכוד עצמו האפילו על המערכה בהסתדרות. רווקא בימים האחרונים הגיעו מאבקים פנימיים אלה לטונים גבוהים. שרי-החישובים מקרי-